

lovens § 13, Stk. 5, og i Forbindelse dermed at udelade Lovens §§ 38 og 39.

h. (jfr. Nr. 8). Mindretallet kunde i og for sig være gaadt med til den foreslaaede Forhøjelse af *Dagpengenes Maksimumsbeløb for Ikke-Forsørgere* med mindst 8 Aars Medlemstid, men stillede dog Ændringsforslag om at udelade Bestemmelsen, fordi det ikke havde været muligt at opnaa Enighed om Indsættelse af saadanne Begrænsninger i Loven, at Ikke-Forsørgeres Understøttelse pr. Uge og Aar under alle Forhold kom til at ligge under Forsørgeres. Mindretallet udviklede i Betænkningen, at det efter de gældende Vedtægter kunde ske, at en Ikke-Forsørger med mindst 8 Aars Medlemstid i et Aar opnaaede en Understøttelse af 910 Kr., medens en Forsørger kun fik 800 Kr.; Konsekvensen kunde altsaa blive, at Forsørgere fik mindre i Understøttelse end Ikke-Forsørgere, eller det modsatte af, hvad der hidtil var anset for rigtigt.

i. (jfr. Nr. 8). *Dagpengenes Maksimumsbeløb* maatte efter Mindretallets Opfattelse lige saa vel kunne *gaa ned* som op efter *Pristallet*.

j. (jfr. Nr. 9). Mindretallet saa ingen Grund til at opheve *10 Maaneders Bestemmelsen*, fra hvilken der under ekstraordinær Arbejdsløshed kunde dispenseres — og faktisk i vidt Omfang blev dispenseret —, og som under bedre Beskæftigelsesforhold var saare naturlig og anvendelig.

k. (jfr. Nr. 10). Den foreslaaede Affattelse af *26 Ugers Bestemmelsen* forekom Mindretallet alt for lempelig over for virkelig arbejdssky Medlemmer. Man vilde derimod tillade Arbejdsløshedskassen (med Direktørens Godkendelse) at *dispensere* fra denne Bestemmelse for et Aar ad Gangen, for saa vidt Arbejdsløshedsprocenten i den paagældende Arbejdsløshedskasse gennemsnitlig havde været 30 pCt. i de tre forudgaaende Aar og de paagældende Medlemmer opfyldte samtlige øvrige Betingelser for at kunne oppebære Understøttelse. Nedsættelsen af Ugefristerne maatte dog ikke overskride Halvdelen.

l. Den under Nr. 11 omtalte ændrede Formulering af Lovens § 15, Stk. 7 (*Understøttelsens Bortfald* for Resten af en Uge), kunde Mindretallet ikke tiltræde, da Konsekvensen vilde være, at Loven gav Hjemmel til, at Medlemmer, der ifølge Vedtægten har Understøttelsesret i 7 Dage, kunde arbejde de 6 Dage og faa Understøttelse den 7de Dag.

m. (jfr. Nr. 12). Mindretallet fandt det ogsaa rettest at bibeholde den hidtidige Affattelse af § 17, Nr. 1 (*Kassernes Forhold under Strejke og Lockout*), da der ikke i Socialmini-